

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2017).

Τό Σάββατον, 21^{ον} Μαΐου / 3^{ον} Ἰουνίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπό τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἡ μνήμη τῶν ἱδρυτῶν αὐτῆς Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εἰς τόν ἱερόν αὐτῶν Ναόν ἐντός τοῦ Πατριαρχείου, προσκείμενον δυτικῶς εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Α' Ἑσπερινός.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἐωρτάσθη διά Μεγάλου Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας, προεξάρχοντος ἐν χοροστασίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καί μοναχῶν, ὧν πρῶτος ὁ Τυπικάρης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξιος καί συμμετεχόντων ἐνδεδυμένων εἰς τήν Μεγάλην Εἴσοδον καί τήν Ἀρτοκλασίαν τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ψάλλοντος τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Τόμπρου δεξιὰ καί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου ἀριστερά καί μετεχόντων ἐντοπίων Ἑλλήνων τῆς παροικίας Ἱεροσολύμων καί Ἀραβοφώνων καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσσίας, Κύπρου καί Ρουμανίας.

Μετά τόν Ἑσπερινόν οἱ Ἀγιοταφῖται ἐκεράσθησαν μέ τό κόλλυβον, τόν οἶνον καί τό παξιμάδιον κατὰ τό ἔθος αὐτῶν εἰς τήν αὐλήν ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπιτροπικοῦ.

Β. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς.

Τήν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἤρξατο κατὰ τήν τάξιν τῆς Ἀδελφότητος τήν 6.30 π.μ. ὁ Ὁρθρος, ἐν ᾧ ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος κατήλθεν τήν 8.00 π.μ. ὥραν καί ἐνδυθεὶς μανδύαν «ἔλαβε καιρόν» καί ἤρξατο νά προεξάρχη τῆς θείας Λειτουργίας κατὰ τήν τάξιν τῆς Ἀδελφότητος, συλλειτουργοῦντων μετ' Αὐτοῦ τοῦ Τυπικάρη καί τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί ψάλλοντος δεξιὰ τοῦ πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου καί ἀριστερά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου καί προσευχομένων πολλῶν προσκυνητῶν ἐν κατανύξει, προερχομένων ἐξ Ἱεροσολύμων, Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας καί Ρουμανίας.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῶν ἐνδεδυμένων ἱερέων, ἀκολουθούντων τῶν λοιπῶν Ἀγιοταφιτῶν, ἀνῆλθεν ἐν λιτανείᾳ καί ἐν ψαλμωδίᾳ τῶν Ἱεροψαλτῶν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἀφ' οὗ εἰς τήν εἴσοδον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔλαβον πάντες τό ἀρτίδιον εὐλογίας τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τό Πατριαρχεῖον ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως τούς σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε παραδόξως ἔχρισας τήν ἀπάτην μισήσαντας καί Σοῦ τό κάλλος ἐπιποθήσαντας καί βασιλείας τῆς οὐρανίου Σου, τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τό πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε, βασιλεύσαντας τῇ ἐπινεύσει Σου», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός ἡς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

Κύριε Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί Προσκυνηταί,

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων εὐφραίνεται σήμερον μυστικῶς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ μνήμῃ τῶν μεγάλων αὐτῆς κτιτόρων καί ἀναστηλωτῶν μεγαλοπρεπῶν Ναῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀφ' ἑνός καί τοῦ ἐγκαινισμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν Χριστῷ Ρωμηοσύνης ἀφ' ἑτέρου, Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων καί ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Οἱ ἅγιοι οὗτοι βασιλεῖς καί ἰσαπόστολοι «οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἔλαβον τό βασίλειον κράτος ἀλλ' οὐρανόθεν ἐκ τῆς θείας Χάριτος», ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει καί ὁ μελωδὸς αὐτῶν λέγων: «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καί ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο, ἦν περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ πρεσβεΐαις τῆς θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε».

Ἡ γεραρά Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης εὐχαριστήριον δόξαν ἀνέπεμψε τῷ Τριαδικῷ Θεῷ ἐν τῇ ἐπωνύμῳ τῶν ἁγίων Βασιλέων Μοναστηριακῷ Ναῷ ἐπὶ τῇ ἐτησίῳ αὐτῶν ἱερᾷ μνήμῃ, τελέασα Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν. Καί τοῦτο διότι οἱ σύν τοῖς Ἀγίοις κατασκηνώσαντες οὗτοι βασιλεῖς ὑπῆρξαν οἱ θεόπνευστοι ἰδρυταὶ τοῦ πρωτογενοῦς τάγματος τῶν Σπουδαίων, δηλονότι τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς τριημέρου ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Τόν γάρ τοῦ κόσμου θαυμασιώτατον τόπον κατ' ἀξίαν φαιδρύνεσθαι δίκαιον», γράφει εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς Μακάριον Ἐπίσκοπον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μαρτυρίου [δηλαδή τοῦ Παναγίου Τάφου] ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος (Εὐσεβίου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, Βίος Κωνσταντίνου, Βίβλ. 3 , κεφ. 33).

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς», (Ψαλμ. 15,3), ψάλλει ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ. Ὅντως ὁ Κύριος κατέστησεν ἀξιόους θαυμασμοῦ τοὺς ἁγίους Κωνσταντῖνον καί Ἑλένην τὴν μητέρα αὐτοῦ, διαχρονικῶς καί οἰκουμενικῶς, διότι εἰς αὐτούς ὀφείλεται τόσον ἡ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ζῶσα μαρτυρία, ὅσον καί ἡ τῶν Χριστιανῶν παρουσία ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ὡς καί ἐν τῇ ὑπὸ ἐμφυλίων πολέμων καί τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν δοκιμαζομένη περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Διό καί ἡμεῖς, οἱ διαβιοῦντες καί διακονοῦντες ἐν τοῖς τόποις τοῖς ἁγίοις μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ βοῶμεν καί λέγομεν: «Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, Ὁρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα παντοτε τοῖς γλυκέσι νάμασι τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, Χαίροις τό καύχημα τῶν περάτων ἔνδοξε Χριστιανῶν βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν». Ἀμήν. Ἐτη πολλά.

...καί ἠυλόγησε τό προσελθόν ἐκκλησίασμα.

Ἦκολούθησε τὴν μεσημβρίαν ἐορταστικὴ μοναστηριακὴ τράπεζα.

Έκ τῆς Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/62DZzARE4KE>

<http://youtu.be/TPauas3nVEc>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]